

Pensionselskabet Skandia Liv har regnet lidt på tallene. En helt almindelig HK'er vil med en typisk pensionsopsparing, tre børn med tilhørende tre gange barselorlov, miste op imod 10 pct. af sin pension. 10 pct. af sin pensionsopsparing – ikke ligefrem nogen let konsekvens!

Denne pensionskævhed forstærkes af det ærgerlige faktum, at det er så som så med valgfriheden i regeringens forslag. Man kan nemlig først tale om reel valgfrihed, hvis begge forældre er motiverede, især selvfølgelig økonomisk.

Regeringen har droppet indsatsen for ligeløn for mænd og kvinder. Det så vi i sidste uge, hvor muligheden for kønsopdelt lønstatistik blev sendt til hjørnespark og intet sat i stedet.

Og lige så alvorligt: Regeringen ønsker ikke at sikre pasningsgarantien, tværtimod forventer regeringen med dette lovforslag at spare på de kommunale udgifter til børnepasning.

Det blev sagt både under første og anden behandling af lovforslaget, og jeg siger det gerne igen: Det, børnefamilier i Danmark især har behov for, er faktisk at kunne få deres børn passet. Derfor handler en forlængelse af barselorloven med samtidig besparelse på børnepasning mere om tvang end om valgfrihed. Og det vil vi i Socialdemokratiet ikke være med til, derfor bliver det et nej, desværre. For havde regeringen villet det, så kunne vi faktisk her i salen have brugt en forlængelse af barselorloven til faktisk at forbedre forholdene både for børn og forældre.

Der kan siges meget og meget om lovforslaget, det er der allerede blevet gjort. Jeg vil blot slutte af med at spørge Venstres og De Konservatives ordførere om deres holdning til konsekvenserne af lovforslaget.

Finansordfører fra Det Konservative Folkeparti, fru Gitte Seeberg, sagde tidligere i dagens debat, at man ønskede fra konservativ side at vedkende sig de problemer, den manglende ligestilling i pensionsspørgsmålet vil medføre. Hvad er mon hr. Lars Barfoeds og hr. Jens Vibjergs holdning til det spørgsmål? Det bliver ikke let at give et godt svar fra regeringspartierne, men budet skal man dog have.

Ole Sohn (SF):

Det er glædeligt at se, at så mange af parlamentets medlemmer interesserer sig for børnefamiliernes ve og vel. Derfor synes jeg også, det vil være rigtig at understrege, at det forslag, som nu kommer til tredje behandling, er behæftet med en hel del mangler og fejl.

Fru Mette Frederiksen har berørt et centralt emne omkring pensionen, som beviselig vil komme til at svække specielt forholdene for kvinderne på arbejdsmarkedet, når de pensioneres.

Jeg forestiller mig ikke, at vi får løst problemet her inden tredjebehandlings afstemning, men jeg appellerer til, at regeringen og ministeren lytter meget til, hvad oppositionen siger, og faktisk også lytter meget grundigt til, hvad Det Konservative Folkepartis finanspolitiske ordfører gav udtryk for, som netop havde forståelse for, at her er der et problem, som bør løses.

Kl. 21.05

Derudover er der andre problemer i forslaget, som også har været berørt flere gange her under de seneste dages debatter. Det er hele den kønspolitiske vinkel, den skævvridning, der er, som med garanti vil betyde, at man vil se, at flere og flere kvinder vil få svært ved at fastholde tilknytningen til arbejdsmarkedet, netop fordi der ikke er det kønspolitiske sigte, som også giver mændene nogle rettigheder.

Men der er nogle andre centrale elementer, som egentlig er udeladt. Det er spørgsmålet om pasningsgarantien, som er væsentlig for, at man sikrer børnefamilierne nogle reelle valgmuligheder. Derfor er det helt afgørende, at der er en pasningsgaranti, og vi kan allerede nu se og fornemme, at kommunerne begynder at slække, også for at få overholdt de andre restriktioner, som regeringen nu lægger på kommunerne.

Så er der spørgsmålet om de store uligheder, der bliver på arbejdsmarkedet, da belastningen på kvindearbejdspladserne bliver forholdsvis større, i og med der ikke er indbygget en central barselfond i lovforslaget.

Så når regeringen besmykker sig med ønsket om at kunne sige, at den gør meget for børnefamilierne, skal det altså tages med et vist gran salt. Der er faktisk temmelig mange tidsler i forslaget, som burde have været ryddet af vejen, også hvis man med regeringens egne ord skulle sikre nogle reelle valgfrihedsmuligheder for børnefamilierne.

Så det er blot en appel, for afstemningsresultatet er jo givet på forhånd, til, at regeringen, om ikke andet så når den erkender, at der har været lavet en række svipsere også i det her lovforslag, så tager sig sammen og forsøger at få rettet op på det. Vi stemmer som sagt nej her ved tredjebehandlingen.